

РЕШЕНИЕ

№ 1374

гр. Пазарджик, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20225220101610 по описа за 2022 година

Подадена е искова молба за развод с правно основание чл. 49, ал. 1 от
ищеца Р. С. Ц. , ЕГН-***** от гр. Пазарджик, ул.
....., срещу Е. Г. П. , ЕГН-***** от гр. София,
.....

Твърди се в исковата молба, че страните по делото сключили
граждански брак наг. След сключването на гражданския брак
заживели в гр.София. Заявява, че от брака си нямат родени деца. Твърди се в
исквата молба, че в началото се разбирали добре и бракът им протичал
нормално. С течение на времето, обаче, пред тях възникнали трудности, които
не могли да преодолеят. Въпреки многократните опити в началото на брака
им, не успели да постигнат съгласие относно съпружеския им живот. Към
настоящият момент живеят във фактическа раздяла, като няма изгледи отново
да заживеят като семейство.

Оформен е петитум, с който се иска от съда да постанови решение, с
което да прекрати брака между страните, без да се произнася по въпроса за
вината. Не претендира присъждането на семейно жилище. Не се претендира
присъждане на издръжка между ищцата и ответника.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства. Направени

са доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от ответника.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от представеното Удостоверение за сключен граждански брак, страните са сключили граждански брак наг. в гр.София, обл.София, в подкрепа на което е приложено Удостоверение за сключен граждански брак, издадено от Община Столична. От брака си съпрузите нямат родени деца.

От представените по делото документи и от приетите доказателства е видно, че съпрузите се намират във фактическа раздяла към момента на провеждане на съдебните заседания по делото.

Установява се също така, че и двамата съпрузи имат здравословни проблеми , като са диагностицирани с „параноидна шизофрения“

По делото е бил разпитан в качеството си на свидетел С. Н. Ц. / баща на ищеца/, от показанията на която се установява, че и двамата съпрузи имат здравословни психични проблеми, които с течение на времето са им създали проблеми в отношенията. След самоубийството на майката на ответницата, ищецът Ц. се е изнесъл от семейното жилище, тъй като отношенията между съпрузите се влошили.Оттогава живеят в условията на фактическа раздяла, като не нямат планове да заздравят брачната си връзка.

Всеки от тях е поел самостоятелен път в живота и нямат намерения да продължат заедно и да укрепят брачната си връзка.

Гореизложените обстоятелства се установяват и от разпита на св. В. Л. /майка на ищеца/. Св. Л. посочва, че от момента на фактическата им раздяла, съпрузите не поддържат контакти, а бракът им съществува само формално.

Л. посочва, че поради здравословните си проблеми, съпрузите изпитват непреодолими трудности в съвместния си живот, не могат да се грижат за себе си и да поддържат домакинство, а отношенията им се влошили с течение на времето.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, същите са пълни, обективни и непротиворечиви помежду си.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че брака между страните е дълбоко и непоправимо разстроен.

Разкъсани са окончателно брачните връзки, изчезнало е взаимното доверие, обич и привързаност и между съпрузите са установени отношения на отчуждение. Това налага извода, че брака съществува само формално и запазването му не е в интерес на съпрузите и на обществото. Разстройството на брака е непоправимо, тъй като е изключена всякаква възможност за неговото преодоляване и същото е намерило израз в съществуваща фактическа раздяла, която е задълбочила отчуждението между съпрузите. От приетите по делото доказателства и от становищата на страните в хода на съдебното производство, е видно, че отношенията помежду им са влошени до необратимост. Поради изложеното съдът счита, че запазването на брака е невъзможно и същият следва да бъде прекратен, като дълбоко и непоправимо разстроен.

Следва да се има предвид, че по делото са налице данни и двамата съпрузи да са страдали от психично заболяване към датата на сключване на граждански брак /.....г./, видно от приетите експертно решение № 2518/04.10.2011 г., експертно решение №2944/18.12.2014 г., експертно решение № 0391/06.02.2018 г., експертно решение № 0534/21.02.2018 г., което касае здравословното състояние на ищеца Ц., както и здравословно състояние на ответницата П.. От представените писмени доказателства се установява, че към датата на сключване на гражданския брак между страните- г. и двамата са страдали от психични заболявания с поставена диагноза „параноидна шизофрения“, което действително представлява пречка за сключване на брак по чл. 7, ал 1, т. 2 от СК. Параноидната шизофрения представлява душевна болест, която е основание за поставяне на лицата под пълно запрещение и от своя страна представлява пречка за сключване на брак. Така или иначе на страните им е било разрешено сключването на граждански брак, поради което се води и настоящото производство за прекратяването му. Следва да се има предвид обаче, че унищожаемият брак е съществуващ брак, който поражда всички правни последици на валидно сключен брак до момента на постановяване на влязло в сила съдебно решение, с което брачната връзка е прекратена по заявен иск за унищожаемост на брака. Унищожаемият брак е юридически факт, годен да породи брачно правоотношение, което съществува до момента на влизане в

сила на съдебно решение за унищожаване на брака. Унищожаемостта на брака не е пречка да се иска прекратяване на брака чрез развод /каквото е настоящият случай/, ако към този момент няма влязло в сила решение за унищожаване на брака. Видно от материалите по настоящото дело, не са налице данни да има влязло в сила решение за унищожаване на брака към настоящият момент, поради което според настоящият съдебен състав не са налице пречки за прекратяване на процесния брак по реда на чл. 49 от СК. Прекратяването на брака чрез предявен иск за унищожаването му не се отличава като основание и правни последици от развода по исков ред, като и в двата случая брачната връзка се прекратява по силата на влязло в сила съдебно решение и има действие за в бъдеще.

По въпроса за вината - съдът не следва да се произнася по въпроса за вината, доколкото желанието на страните е такова, поради което съдът не дължи произнасяне.

По отношение на родителските права, личните отношения на роденото от брака дете с родителите му и издръжката на децата - съпрузите нямат родени от брака деца, поради което съдът не следва да се произнася по тези въпроси

По отношение на фамилното име на ищцата - Според разпоредбата на чл.53 от СК, съгласието на съпруга не е необходимо, за да може другият съпруг да продължи да носи фамилното му име след развода. Цитираната норма следва да се тълкува в смисъл, че ако съпругът, приел името на другия съпруг при сключване на брака, не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, той запазва брачното си фамилно име /Решение №245/17.05.2012г. по гр.дело №1058/2011г. - IVг.о. ВКС; Определение №172/15.02.2012г. по гр.дело №1058/2011г. - IVг.о. ВКС/. По действащия СК е отпаднала възможността при изменение на обстоятелствата съпругът-титulary на фамилията да поиска преустановяване на използването на фамилното име,като остава общата възможност за промяна на името по ЗГР, но само по инициатива на съпруга, който е запазил брачното си фамилно име. В настоящия случай съпругата, при сключването на брака не е приела фамилното име на своя съпруг, поради което следва да продължи да носи предбрачното си фамилно име П..

По въпроса за семейното жилище- от приетите по делото

доказателства не се установява, че съпрузите разполагат със свое собствено семейно жилище, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

По отношение на разноските - Съгласно разпоредбата на чл. 329 от ГПК съдебните разноски по брачните дела са възлагат върху виновния или недобросъвестния съпруг. Когато няма вина или недобросъвестност или и когато и двамата съпрузи са виновни или недобросъвестни, разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. По изложените по – горе съображения разноските остават за страните така, както са ги направили.

Страните следва да заплатят дължимата държавна такса поравно при решаване на делото, която съдът определя в размер на 20.00 лв. на основание чл.6,т.2 от Тарифата за държавни такси.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА гражданския брак между Р. С. Ц. , ЕГН-***** от гр. Пазарджик, ул., и Е. Г. П. , ЕГН-***** от гр. София, сключен наг. в гр.София, като дълбоко и непоправимо разстроен

ПОСТАНОВЯВА съпругата Е. Г. П. , ЕГН-***** от гр. София, след развода, да носи предбрачното си фамилно име – П.

ОПРЕДЕЛЯ окончателна държавна такса в размер на 20.00 лева.

ОСЪЖДА Е. Г. П. , ЕГН-***** от гр. София,, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт - по сметка на РС гр.Пазарджик, сумата от 10.00лв. /десет лева/, представляваща държавна такса на осн. чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси .

ОСЪЖДА Р. С. Ц. , ЕГН-***** от гр. Пазарджик, ул., да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт - по сметка на РС гр.Пазарджик, сумата от 10.00лв. /десет лева/, представляваща държавна такса на осн. чл.6,т.2 от Тарифата за държавните такси .

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му
пред Окръжен съд – Пазарджик

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____